

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10),
Roj TV A/S (C-245/10)

Ответник: Федерална република Германия

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesverwaltungsgericht — Тълкуване на членове 2а и 22а от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формуирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215), изменена с Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 г. (ОВ L 202, стр. 60; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 232) — Забрана на дейност с мотива за засягане на разбирателството между народите, прилагана от властите на държава членка по отношение на радиотелевизионен оператор, установен в друга държава членка — Изключване на правомощието на приемащата държава членка да възпрепятства на своя територия телевизионните предавания от други държави членки на основания, които попадат в областите, координирани с Директива 89/552/ЕИО — Допустимост на засягането на разбирателството между народите като основание за забрана, попадащо в областите, координирани с посочената директива

Диспозитив

Член 22а от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формуирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност, изменена с Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година, трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като разглежданите в споровете по главните производства, попадащи в приложното поле на норма от националното право, забраняваща засягане на разбирателството между народите, трябва да се считат за включени в понятието „подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност“. Този член не възпрепятства дадена държава членка в приложение на обща нормативна уредба като Закона за сдруженията (Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts) от 5 август 1964 г., изменен с член 6 от Закона от 21 декември 2007 г., да взема мерки по отношение на установен в друга държава членка телевизионен оператор с мотива, че дейностите и целите на този оператор нарушават забраната за засягане на разбирателството между народите, стига посочените мерки да не възпрепятстват — което трябва да бъде проверено от националния съд — препред-аването в тесен смисъл на територията на приемащата държава членка на телевизионните предавания, реализирани от посочения оператор от територията на другата държава членка.

(¹) ОВ C 234, 28.8.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Република Литва) — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis, Laurynas Arimantas Lašas/Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

(Дело C-295/10) (¹)

(Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Планове, които определят използването на малки площи на местно равнище — Член 3, параграф 3 — Документи относно устройство на територията на местно равнище, в които е посочен само един предмет на стопанска дейност — Оценка по силата на Директива 2001/42/ЕО, изключена от националното право — Право на преценка на държавите членки — Член 3, параграф 5 — Връзка с Директива 85/337/ЕИО — Член 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/42/ЕО)

(2011/C 331/07)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Иници: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis, Laurynas Arimantas Lašas

Ответници: Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

в присъствието на: Sofita UAB, Oltas UAB, Šiaulių apskrities viršinininko administracija, Rimvydas Gasparavičius, Rimantas Pašakininkas

Предмет

Преюдициално запитване — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Тълкуване на членове 3 и 11 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135), както и на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174) — Наличие или липса на изискване за извършване на оценка съгласно Директива 2001/42/ЕО, след като е извършена оценка съгласно Директива 85/337/ЕИО — Национално законодателство, което предвижда, че не се извършва стратегическа оценка на последиците върху околната среда на документите относно устройство на територията на местно равнище, ако в тези документи е посочен само един предмет на стопанска дейност

Диспозитив

1. Член 3, параграф 5 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда, във връзка с член 3, параграф 3 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда общо и без да се разглежда всеки случай поотделно, да не се извършва оценка по силата на посочената директива, когато в плановете, които определят използването на малки площи на местно равнище, е посочен само един предмет на стопанска дейност.
2. Член 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/42 трябва да се тълкува в смисъл, че екологична оценка, извършена по силата на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 година, не освобождава от задължението за извършване на такава оценка по силата на Директива 2001/42. Все пак запитващата юрисдикция е тази, която трябва да провери дали извършената по силата на изменената Директива 85/337 оценка е резултат от координирана или обща процедура и дали отговаря на всички изисквания на Директива 2001/42. Ако се окаже, че това е така, повече няма да е налице задължение за извършване на нова оценка по силата на последната директива.
3. Член 11, параграф 2 от Директива 2001/42 трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки не са длъжни да предвидят във вътрешния си правен ред координирани или общи процедури, които да отговарят на изискванията на Директива 2001/42 и на изменената Директива 85/337.

(¹) ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2011 г. — Bell & Ross BV/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Klockgrossisten i Norden AB

(Дело С-426/10 Р) (¹)

(Обжалване — Подписан оригинал на жалбата, подаден след изтичането на срока — Отстранил порок)

(2011/С 331/08)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bell & Ross BV (представител: S. Guerlain, avocat)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral), Klockgrossisten i Norden AB

Предмет

Жалба срещу Определение на Общия съд (шести състав) от 18 юни 2010 г. по дело Bell & Ross/CXВП — Klockgrossisten i Norden (Т-51/10), с което Общият съд отхвърля жалбата, подадена срещу решение на трети апелативен състав на СХВП от 27 октомври 2009 г. (преписка R 1267/2008-3) относно производство за обявяване на недействителност между Klockgrossisten i Norden AB и Bell & Ross — Подписан оригинал на жалбата, подаден след изтичането на срока — Понятие за извинима грешка и за случайно събитие — Принципи на оправданите правни очаквания и на пропорционалност — Явна недопустимост

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Bell & Ross BV да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 27 юли 2011 г. — Erika Jörös/Aegon Magyarország Hitel Zrt.

(Дело С-397/11)

(2011/С 331/09)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Erika Jörös

Ответник: Aegon Magyarország Hitel Zrt.

Преюдициални въпроси

1. Съответстват ли действията на националния съд на член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО (¹), ако в случай, че приеме някое от общите условия на договора, на което се основава искът/жалбата, за неравноправно, съдът разглежда нищожността на това условие на това основание, включително когато страните не се позовават изрично на него?
2. Трябва ли националният съд да действа в съответствие с описаното в първия въпрос и по дело, заведено от потребител, макар че по правило, ако страната, която е претърпяла вреди, подаде иск/жалба на това основание, обявяването на нищожността в резултат на неравноправния характер на общите условия на договора не е от компетентността на районния съд, а на по-горестоящия съд?